

## A doua scrisoare - Logos

Maria-Eugenia Olaru

---

Bogată mult eram în sărăcie,  
Căci nestatornică de-i slava lumii  
și norocirea schimbătoare,  
deasupra-I Inima cea mare  
ce pentru noi, din îndurare,  
vândut S-a dat, și lumii prins,  
și judecat, și răstignit,  
de marea-I Dragoste cuprins,  
ne-a înălțat prin firea Sa  
durerea și-umilința să putem ierta.  
De-i adâncită-n sinea ei durerea,  
Lumina de-i pe chip răsfrântă,  
Va fi doar taină lacrima ascunsă  
și mângâierea jertfei din Iubire sfântă.  
Căci din surâs iertarea de-nfloarește  
E mult mai blândă-n sinea ei Iubirea,  
în liniște și alinare tandră stă zidirea,  
și-i mângâiere tainică-n adânc rostirea. 12.09.2000